

vil henstille til det eventuelle Udvalg. — I § 7 kunde jeg have ønsket, at man havde bibeholdt Bestemmelse om, at Teaterforestillinger af højere Art paa faste Teatre først maatte finde Sted efter Kl. 4. — I § 9 om offentlige Forsamlinger paa Folkekirkens Helligdage efter Gudstjenestens Slutning, kunde jeg ønske, at det var blevet obligatorisk, at saadanne først maatte holdes efter Kl. 4. — I § 10 kunde jeg ønske, at man havde taget Skærtorsdag med der, hvor man nævner Langfredag, Juledag og Paaskedag. — I § 13 vilde jeg ligeledes gerne have, at det Klokkeslet, Kl. 10 Formiddag, som staar der sidst i første Stykke, blev ført tilbage til Kl. 9.

Det er kun nogle Henstillinger, jeg endnu vil tillade mig at gøre. Som jeg allerede har anført, tror jeg, at det vil have stor Betydning for de mange, som ere beskæftigede om Søndagen, og jeg vil ogsaa der gerne pege paa den aandelige Side, at de, der skulle være i Arbejde til Kl. 10, jo ere afskaarne fra at søge Formiddagsgudstjenesten, hvilket de fleste Kirkegængere jo dog helst ville. Jeg kunde ogsaa meget have ønsket en Paragraf, som noget kunde hemme Misbruget af Alkohol under alle de Former, hvori det drives i saa høj Grad i vort Folk. Det kan være, at det ikke lader sig gøre, men uden at ville forme noget bestemt, vil jeg blot sætte det frem som en Henstilling til det fremtidige Udvalg. Jeg skal saa blot lige til Slutning udtale, at for halvtredie Aar siden blev der jo foretaget en Afstemning mellem alle handlende her i København, hvor over 67 pCt. stemte for Helsøndagslukning. Dette var jo et meget smukt og glædeligt Resultat, men denne Procent vilde sikkert være bleven betydelig forhøjet, hvis ikke de, der handle med Mælk og Brød, havde været indbefattede. De modsatte sig det saa godt som allesammen, saa hvis de vare blevne udelukkede eller, saaledes som nu ved dette Lovforslag, undtagne, vilde Procenten være bleven betydelig højere, og efter den Stemning, man kan mærke nu rundt omkring blandt de handlende, vilde Procenten sikkert stige meget betydelig, hvis der blev foretaget en Afstemning nu i dette Øjeblik.

Hermed skal jeg rigtig varmt anbefale dette Lovforslag til det høje Ting og til hurtigst mulig Fremme, saaledes at det kan blive til Lov allerede i Aar.

Alfred Christensen: Jeg ønsker at se Berettigelsen af et Lovforslag som det foreliggende deri, at man ønsker at skabe

en Fridag og en Hviledag for de arbejdende, hvor dette kan gøres uden at træde andre, og andre berettigede, Interesser for nær. For saa vidt har jeg Sympati for Lovforslaget og skal ligesom tidligere Talere anbefale det til en velvillig Behandling i et Udvalg. Det foreliggende fremkommer jo som Produkt af tidligere Aars Overvejelser, og det er da glædeligt at se, at det fremtræder som en forbedret Udgave af det tidligere Forslag. Ligesom ved tidligere Lejligheder skal jeg udtale min Glæde over § 16, som indeholder en Bestemmelse om, at alle hidtil gældende Love angaaende den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen skulle være ophævede, thi derved siges der, at det foreliggende Lovforslag, hvis det træder ud i Livet som gældende Lov, er en Kodifikation af alt, hvad der vedrører Freden paa Folkekirkens Helligdage og Grundlovsdagen, saaledes at Folk, der skulle bruge Helligdagsloven, ikke behøve at søge Raad andre Steder, men kunne holde sig alene til den foreliggende Lov. Det har undret mig, at man ved Revisionen af de ældre Forslag og Fremkomsten af det ny og forbedrede Forslag ikke har kunnet gøre Skridtet noget videre i enkelte Retninger. Her har jo staaet Strid, og her er faldet mange og hvasse Ord, Ord med Od som en Ragekniv, angaaende § 4 om Barberernes Ret til at barbere deres Medmennesker paa Helligdage, og der er ogsaa, saa vidt jeg erindrer, faldet morsomme Udtalelser i den Anledning — jeg mindes da, at jeg har hørt Folk le deraf. Nu synes jeg, at naar vi ere komne saa langt, at vi ikke forbyde Barbererne at barbere paa Helligdage til Kl. 12, altsaa at benytte Formiddagen, som de gøre nu, er det ganske mærkeligt at sætte en Sætning ind som den, at „naar to Helligdage følge umiddelbart efter hinanden, skulle Barber- og Frisørstuer holdes fuldstændig lukkede paa den anden af disse Dage“. Maa jeg spørge, hvor mange Tilfælde have vi af det? Vi have første og anden Paaskedag, første og anden Pinsedag og første og anden Juledag. Er den anden Helligdag da saa umaadelig meget helligere end den første, siden vi slet ikke skulle have Lov til at barbere eller blive barberede paa den Dag, eller er det Dage, hvor Skægget slet ikke gror? Hvad er det for et mærkeligt Motiv, der har ført til, at blot den anden, men ikke den første skal være Hviledag? Det er tillige upraktisk. For det første er det ikke efter Barberernes